

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż A. W. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 września 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 23 września 2008 r. do 17 grudnia 2008 r., przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, a na podstawie art. 46 § 2 k.k. i art. 48 k.k. orzeczono wobec skazanego nawiązkę;
2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 lipca 2004 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 04 sierpnia 2004 r. do 07 kwietnia 2005 r.;
3. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 lipca 2006 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 lipca 2006 r. do 06 listopada 2007 r. oraz od 06 grudnia 2007 r. do 22 kwietnia 2008 r.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 listopada 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 34/11 połączono skazanemu A. W. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 i wymierzono skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 04 sierpnia 2004 r. do 07 kwietnia 2005 r., od 23 września 2008 r. do 17 grudnia 2008 r. oraz od 02 lutego 2011 r. do 14 listopada 2011 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 grudnia 2013 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 19 grudnia 2015 r.

Skazany we wniosku z dnia 30 grudnia 2014 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie w oparciu o zasadę absorpcji kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 04 maja 2006 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 322/06, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11.

Odnosząc się do wniosku skazanego należy wskazać, że Sąd przy wydawaniu wyroku łącznego nie poddał analizie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 04 maja 2006 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VII K 322/06, który uprawomocnił się z dniem 12 maja 2006 r. Wyrokiem tym A. W. został skazany za czyn z art. 270 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu)

złotych, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata. Należy wskazać, że skazany w dniu 06 grudnia 2007 r. wykonał karę grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 04 maja 2006 r. w sprawie o sygn. akt VII K 322/06, nadto wobec skazanego nie zarządzono wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności orzeczonej ww. wyrokiem, zatem przedmiotowe skazane uległo zatarciu z mocy prawa. Zgodnie z treścią art. 76 § 1 k.k. skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, natomiast stosownie do treści art. 76 § 2 k.k. jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania; nie dotyczy to środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 5. Mając na uwadze powyższe zostały spełnione przesłanki z art. 76 k.k. albowiem okres próby na który warunkowo zawieszono skazanemu A. W. karę pozbawienia wolności oraz okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby upłynęły skazanemu dnia 12 listopada 2008 r., skazany wykonał karę grzywny orzeczoną ww. wyrokiem w dniu 06 grudnia 2007 r., zatem przedmiotowe skazanie uległo zatarciu z mocy prawa, a w konsekwencji kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 04 maja 2006 r. wydany w sprawie o sygn. akt VII K 322/06 nie mogła być poddana analizie przy wydawaniu wyroku łącznego.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego W. M. wynika, że A. W. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywał od 02 lutego 2011 r., do jednostki penitencjarnej został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji. Skazany do Aresztu Śledczego W. M. został przetransportowany w dniu 14 września 2011 r. w związku z czynnościami procesowymi. A. W. jest rozwodnikiem, ma dzieci, ponadto wychowywał córkę byłej żony z poprzedniego związku. Skazany ma zaległości alimentacyjne. A. W. nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie czy odwykowo, alkohol spożywał okazjonalnie, nie zażywał środków odurzających. W przeszłości skazany pracował jako kierowca-dostawca, taksówkarz, roznosił ulotki, zdarzały się okresy, że pozostawał bez stałej pracy, wówczas wykonywał prace dorywcze. A. W. nie posiada żadnego majątku. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary było oceniane jako pozytywne, był dwadzieścia osiem razy nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie. A. W. w warunkach izolacji penitencjarnej wobec przełożonych prezentował postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych układał poprawne relacje interpersonalne. Skazany deklarował przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, jednakże nie odnotowano u niego negatywnych zachowań na tym tle związanych. A. W. dbał o ład i porządek w celi mieszkalnej oraz higienę osobistą w sposób należyty. Skazany na zasadach ogólnych korzystał z zajęć kulturalno-oświatowych, czas wolny spędzał na zajęciach własnych oglądaniu TV i czytaniu, nie uczestniczył w systemie przepustkowym. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie zanotowano u niego przejawów agresji bądź autoagresji. A. W. był nieodpłatnie zatrudniony w Areszcie Śledczym W. M. jako pomocnik pracownika (...), przełożeni byli zadowoleni z jego pracy. Skazany wyrażał umiarkowanie krytyczny stosunek do dotychczasowego trybu życia i popełnionych przestępstw. A. W. w okresie od 14 lipca 2012 r. do 28 lipca 2012 r. uczestniczył w kursie (...) współfinansowanym ze środków (...) w ramach Programu (...), brał również aktywny udział w programie readaptacji społecznej w zakresie aktywizacji zawodowej (...), zajęcia odbywały się w dniach od 16 lipca 2012 r. do 16 sierpnia 2012 r. Skazany ukończył program z wynikiem bardzo dobrym. A. W. karę pozbawienia wolności odbywał w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające realizował na bieżąco. Skazany kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymywał z matką. W dniu 19 grudnia 2013 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania kary.

Z wywiadu środowiskowego wynika natomiast, że A. W. jest rozwodnikiem, ma wykształcenie średnie, prowadzi własną działalność gospodarczą, mieszka sam w lokalu przy ul. (...) w W.. Stan lokalu w którym mieszka jest zły, wymaga remontu. A. W. ma czworo dzieci, jest w stałym kontakcie z dziećmi i byłą żoną, relacje panujące pomiędzy nimi są właściwe. Skazany od marca 2014 r. jest w związku konkubentkim. Jak wynika z wywiadu środowiskowego A. W. ma wykształcenie średnie, ukończył liceum zawodowe jako mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, w trakcie osadzenia w zakładzie karnym ukończył kurs aktywizacji zawodowej oraz kurs(...). Skazany w dniu 01 marca 2014 r. założył własną działalność gospodarczą z transportu lądowego, pasażerskiego, miejskiego i podmiejskiego miesięczny jego dochód kształtuje się w wysokości około 2.500 złotych, wykonuje również prace remontowo-budowlane. Skazany nie posiada żadnych uzależnień. Dzielnicowy Komisariat Policji zna skazanego, jednak obecnie nie ma zastrzeżeń co

do jego zachowania, sporadycznie jest przez niego widywany. Jak wynika z wywiadu kuratora dozór A. W. przebiega bez zastrzeżeń jest on osobą zdyscyplinowaną, wywiązuje się z obowiązków nałożonych przez sąd. W ocenie kuratora A. W. jest osobą stabilną emocjonalnie, posiada poczucie własnej wartości, kurator nie zaobserwował żadnych oznak agresji w jego zachowaniu. Przy czym skazany wykazuje duże zaangażowanie w poprawę i stabilizację swojego dotychczasowego życia.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 2-3), danych o karalności (k. 7-9), wywiadu kuratora (k. 22-23), danych z (...) (k. 27-29), opinii o skazanym z danymi z (...) (k. 40-47) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalność skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

I tak mając na uwadze 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec A. W. został wydany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08 i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 17 grudnia 2008 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 30 lipca 2004 r. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 oraz w dniu 06 lipca 2006 r. czynu z art. 280 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11. Należy wskazać, że wobec skazanego w/w wyrokami orzeczono kary tego samego rodzaju, tj. bezwzględne kary pozbawienia wolności, a zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyżej wskazanych wyroków Sąd, stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 14 listopada 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 34/11 traci moc albowiem czyn za który A. W. został skazany po wydaniu ww. wyroku łącznego wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 został przez niego popełniony w dniu 06 lipca 2006 r., zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08, tj. przed dniem 17 grudnia 2008 r., który to wyznaczał realny zbieg przestępstw w wyroku łącznym wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 34/11.

Należy również wskazać, że z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej tym wyrokiem.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11. Sąd stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 340/11.

Wobec skazanego A. W. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt IV K 1186/08, IV K 443/06 oraz IV K 340/11 w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do 8 lat pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póż. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które A. W. został skazany wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 1186/08, IV K 443/06 oraz IV K 340/11 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Należy wskazać, że wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08 A. W. został skazany za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 443/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 za popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. Wprawdzie przestępstwa przypisane skazanemu w ww. wyrokach to przestępstwa skierowane przeciwko tym samym dobrom, tj. mieniu oraz życiu i zdrowiu, nadto wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 1186/08 oraz IV K 340/11 A. W. został skazany za popełnienie przestępstw z art. 280 § 1 k.k., przy czym czyn za który został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1186/08 wyczerpał również znamiona innego przepisu, jednakże przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi również bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 30 lipca 2004 r. a 23 września 2008 r., zatem na przestrzeni ponad czterech lat. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej w punkcie II. wyroku miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że A. W. był do chwili obecnej trzy razy karany. Wobec skazanego był wydany jeden wyrok łączny. Czyny za które A. W. został skazany zostały popełnione przez niego na przestrzeni długiego okresu czasu od 30 lipca 2004 r. do 23 września 2008 r. Należy również wskazać, że skazany dwukrotnie dopuścił się popełniania czynu z art. 280 § 1 k.k., co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego oraz lekceważący stosunek do orzeczonych wobec niego kar. W ocenie Sądu negatywne zachowania A. W. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej

ochronie prawnej, tj. mienie, zdrowie i życie. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłoby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy.

Sąd przy wymiarze kary łącznej miał na uwadze również zachowanie się skazanego w warunkach wolnościowych po popełnieniu przypisanych mu przestępstw. Tu wskazać należy, że obecnie skazany A. W. funkcjonuje prawidłowo w warunkach wolnościowych (od dnia 19 grudnia 2013 r. korzysta z warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności), prowadzi własną działalność gospodarczą, dzielnicowy nie ma zastrzeżeń co do jego zachowania. Ponadto jak wynika z wywiadu kuratora dozór A. W. przebiega bez zastrzeżeń jest on osobą zdyscyplinowaną, wywiązuje się z obowiązków nałożonych przez sąd. Okoliczności te przemawiają za niestosowaniem wobec skazanego zasady kumulacji i przemawiają za orzeczeniem wobec skazanego kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczona w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej było oceniane jako pozytywne, jednakże w ocenie Sądu nie jest wyróżniające się. Wprawdzie A. W. był dwadzieścia osiem razy nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie, karę pozbawienia wolności odbywał w systemie indywidualnego oddziaływania, był nieodpłatnie zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej, jednakże deklarował on przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej a do popełnionych przestępstw ma umiarkowanie krytyczny stosunek. Sąd miał na uwadze również, że skazany nie zgłosił się do odbycia kary do jednostki penitencjarnej został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji, co zdaniem Sądu świadczy o lekceważącym stosunku skazanego do orzeczonej wobec niego kary oraz do obowiązującego porządku prawnego. Reasumując zdaniem Sądu zachowanie skazanego nie jest wyróżniające się. Nadto podniesione w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kar łącznych.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 34/11 w dniach od 04 sierpnia 2004 r. do 07 kwietnia 2005 r., od 23 września 2008 r. do 17 grudnia 2008 r., od 02 lutego 2011 r. do 19 grudnia 2013 r. oraz w sprawie o sygn. akt IV K 340/11 w dniach od 07 lipca 2006 r. do 06 listopada 2007 r., od 06 grudnia 2007 r. do 22 kwietnia 2008 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywał karę pozbawienia wolności, a od 19 grudnia 2013 r. przebywa w warunkach wolnościowych nie miałby możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć skazanemu na adres z wniosku.